

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Min Yndlingsdal

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Min Yndlingsdal", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 246. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich06-shoot-workid74766/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Min Yndlingsdal

Hvor est du, elskte Plet! hvad er dit Navn?
Naar skal jeg dig engang i Verden finde?
Naar vil du til dit yndefulde Favn
For evig mig og mine Ønsker binde.

Min Barndoms skjønnne Drøm – ukjendte Dal!
Hvor jeg en Hytte mellem Roser bygger,
Naar skal jeg høre dine Kilders Fald?
Naar vil du favne mig i dine Skygger?

Hvor est du Søe! med din løvkrandste Bred?
Og dine klare Bølgers milde Brusen?
Hvor est du, Lund! mit stille Hvilested,
Med dine rætte Blades sagte Susen?

Hvor est du Hytte, med dit Tag af Rør?
Som høje Bøges grønne Løv bedække;
Med dine Vindver smaae, og lave Dør,
Og Hindebærhækken for de hvide Vægge.

Hvor trindt omkring mit skjulte Yndlingssted
Sig skovbegroede Bjerge skulle kjæde,
Og rislende blant deres Rivter ned
En lille Bæk min Ager skulle væde.

Og Nattens Sanger skulle hos mig boe,
Og henrykt skulle jeg dens Slag fornemme;
Den skulle tolke mig min Fryd, min Roe,
Naar Hjertets Fylde bandt min svage Stemme.

Der skulle Dagens Morgenrøde see
Mig sjungende til landlig Syssele ille;
Der skulle Aftensolen dalende
Til mig den trætte Landmand ventligt smile.

Illustrationerne vises ikke
af hensyn til rettighederne.

Og naar jeg længselfuld til Hjemmet foer,
En elsket Viv med Glutter smaae jeg favned;
Om Aften ved mit tarvelige Bord
En glad og trofast Ven jeg aldrig savned.

Nu har jeg ledt om Dalen fjern og nær,
Men ingensteds endnu jeg den har fundet:
Derfor jeg Sorgen i mit Hjerte bær,
Og derfor have mine Taarer rundet.

Jeg seer den Skye, som hisset nærmer sig,
Jeg hører Stormen fra dens mørke Sider.
De hule Tordner rulle trindt om mig,
Og Solen rød bag Uvejrskyen glider.

Farvel da du min Barndoms skjønnne Drøm!
Den strænge Skjæbnens Røst mig grusomt vækker!
Jeg hvirvles bort i mine Dages Strøm,
Og Armene forgjæves mod dig strækker.

St. St. Blicher

Hjemvee

Schweitzeren i Paris.

Er det Skyer
Som knejse i Syden hist?
Eller er det
Mit Fødelands Bjerge?
Seer jeg ej Schrekhorn
Hisset og Gotthard?
Snehvide Jomfrue
Og mørken Aarhorn?
Og Furka hisset
Og Gletschernes evige lishav?
Ak! de skjule
Min grønne Dal,
Hvor Floden vælter sig
Ned under Granerne,
Hvor Klippen krummer sig
Ud over Bjergsøens
Blinkende Barm.
Der er det Morgen nu;
Hyrderne skynde sig
Med Hjorden op
Gjennem Fjeldenes Kløfter.
Festligen smykket
Med Alpernes Blomsterkrands
Ryster nu Koen
Sin klingende Klokke.
Hist løfte Hyrderne
Alpernes Horn,
De blæse -- alle
Bjergene svare dem.
Seel hvor de danser
Paa gyngende Grønsvær --
Dalenes Figer
Lette som Gernser,
Kuhreih! sødste Lyd
Ak ja! jeg hører dig!